

ئیراهیم و ئیسماعیل

په‌یدابوون ۱۶،۱۷

له دوو وانه‌ی رابردوودا و له دیراسه‌تمان له نووسراوه پیروژه‌کان، ده‌ستمان کرد به دیراسه‌تی چیرۆکی پیغه‌مبهر ئیراهیم. یه‌که‌م جار، ئیراهیم ناوی ئیراهیم نه‌بوو، به‌لکو ئه‌برام بوو. به‌لام له وانه‌ی ئه‌مروماندا ده‌زانین بۆچی خودا ناوی ئیراهیمی گوڤی بۆ ئه‌برام. یه‌که‌م به‌شی چیرۆکی ئه‌مرومان چیرۆکیکی خه‌مناکه که شتی‌ک ناشکرا ده‌کات که‌وا ئه‌برام ئه‌نجامی دا و مایه‌ی دل خۆشی خودا نه‌بوو. هه‌ندئێ که‌س پشیمان وایه پیغه‌مبهرانی خودا هه‌رگیز گوناهايان نه‌کردوو. به‌لام وشه‌ی خودا ئه‌مه راده‌گه‌ئینی و ده‌فه‌رموی: **بۆ هه‌مووان به‌بێ جیاوازییه، له‌بهر ئه‌وه‌ی هه‌موو گوناهايان کرد و له شکۆی خودا که‌وتن. (پۆما ۳: ۲۲، ۲۳) هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر بلێین گوناهمان نه‌کردوو، ئه‌وا (خودا) به‌ درۆزن داده‌ئین و وشه‌که‌ی له ئیمه‌دا نییه. (۱ یۆحه‌نا ۱: ۱۰) تا ئیستا زانیمان چۆن گوناھی ئاده‌م بۆ هه‌موو که‌س بلا‌بووه‌وه — پیر و گه‌نج، پیاو و ژن، کافر و پیغه‌مبهر. ته‌نها یه‌که‌س به‌ گوناھی ئاده‌م له‌که‌دار نه‌بوو. ئه‌و که‌سه‌ش پزگاری ده‌ره‌ی پیروژه‌ ئه‌وه‌ی خودا ناردی بۆ جیهان بۆ پزگارکردنی گوناهايران. له‌که‌دار نه‌بوو به‌ گوناه له‌بهر ئه‌وه‌ی له ئاسمانه‌وه هات — له‌ حزووری خودای پارسا.**

له دوو وانه‌ی رابردوودا، زانیمان چۆن خودا به‌ئینی به‌ ئه‌برام دا بی‌کاته باوکی نه‌ته‌وه‌یکی مه‌زن، که‌وا پزگاری ده‌ره‌که‌ی لیه‌ هه‌ئسی. ئه‌برام و ژنه‌که‌ی پیریوون و مندالیان نه‌بوو، به‌لام ئه‌وه وای نه‌کرد ئه‌برام گومان له وشه‌ی خودا بکات. به‌هه‌رحال، ئه‌مرو ده‌بینین چۆن پاش ده‌ سال له‌وه‌ی خودا به‌ئینی به‌ ئه‌برام دا وه‌جاغی بداتی، ئه‌برام هه‌ولی دا یارمه‌تی خودا بدات بۆ ئه‌وه‌ی به‌ئینه‌که‌ی بینیتته‌ دی. به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌برام ئه‌نجامی دا له‌بێ ئارامییه‌که‌یدا، زۆر کیشه‌ی به‌ره‌م هه‌ئا.

که‌واته با به‌رده‌وام بین له ته‌ورات بۆ ئه‌وه‌ی بزانی چۆن ئه‌برام و ساره‌ی خۆیان ئاماده کرد له هه‌ولیکدا بۆ به‌ ده‌س هه‌ئانی ئه‌و کوربه‌ی خودا به‌ئینی پێ دابوو. له به‌شی شازده‌هه‌می سپاره‌ی په‌یدابوون، نووسراوه پیروژه‌کان ده‌فه‌رموی: **(په‌یدابوون ۱۶)** ^۱ ساره‌ی ژنی ئه‌برام هه‌یج مندالی بۆ ئه‌برام نه‌بوو، به‌لام که‌نیزه‌یه‌کی میسری هه‌بوو ناوی (هاجر) بوو. ^۲ ئینجا ساره‌ی به‌ ئه‌برامی وت: (ئه‌وه‌تا خوداوه‌ند پێی مندالبوونی لیگرتووم. له‌گه‌ل که‌نیزه‌که‌مدا جووت به، به‌لکو له‌وه‌وه مندالم بۆ بییت.) ئه‌برامیش به‌قه‌سه‌ی ساره‌ی کرد. ^۳ ئینجا ساره‌ی ژنی ئه‌برام هاجه‌ری میسری هه‌ئا، ئه‌مه‌ش پاش ده‌ سال بوو له نیشه‌جیوونی ئه‌برام له خاکی که‌نعاندا، دای به‌ ئه‌برامی میردی تا بییت به‌ ژنی. ^۴ ئیتر له‌گه‌ل هاجه‌ردا جووت بوو، ئه‌ویش سکی پر بوو. کاتیک که‌ زانی وا سکی هه‌یه، خانمه‌که‌ی خۆی له‌به‌رچاو سووک بوو. ^۵ ئینجا ساره‌ی به‌ ئه‌برامی وت: (ئازارم له‌سه‌ر تۆ بییت. من که‌نیزه‌که‌ی خۆم خسته باوه‌شی تۆوه، ئیستاش که‌ زانی سکی هه‌یه، له‌به‌رچاویدا سووک بووم. با خوداوه‌ند داده‌ری ئیوان من و تۆ بکات.) ^۶ ئه‌برامیش به‌ ساره‌ی وت: (ئه‌وه‌تا که‌نیزه‌که‌ت له‌بهر ده‌ستی خۆتدایه، چیت پێباشه‌ وای لیکه‌ه.) ئیتر ساره‌ی هاجه‌ری زه‌لیل کرد، ئه‌ویش له‌ ده‌ستی پرایکرد.

به‌و شیوه‌یه ده‌بینین چۆن گوناھی ئه‌برام تالی و ناکۆکی له‌ خه‌زانه‌که‌ی به‌ره‌م هه‌ئا. ساره‌ دلی پيس بوو له‌بهر ئه‌وه‌ی هاجه‌ر سکی پر بوو، هاجه‌ریش توپه‌ بوو له‌گه‌ل ساره‌ که‌ به‌ خراپی مامه‌له‌ی له‌گه‌لی ده‌کرد. بۆیه، هاجه‌ر له‌ده‌ست ساره‌ هه‌لات.

پاشان نووسراوه پیروژه‌کان ده‌فه‌رموی: **(په‌یدابوون ۱۶)** ^۷ ئینجا فریشته‌ی خوداوه‌ند هاجه‌ری له‌سه‌ر کانیه‌ک دۆزیه‌وه له‌ ده‌شتوهر. له‌سه‌ر ئه‌و کانیه‌ی له‌ پښتانه‌ی (شور)ه. ^۸ فه‌رموی: (ئه‌ی هاجه‌ری که‌نیزه‌ی ساره‌ی، له‌کۆپه‌هاتوویت و بۆ کوێ ده‌جیت؟) ئه‌ویش وتی: (له‌ ده‌ست ساره‌ی خانمی خۆم پامکردوو.) ^۹ فریشته‌که‌ی خوداوه‌ند پێی فه‌رموو: (بگه‌رپه‌وه‌ لای خانمه‌که‌ت و ژێرده‌سته‌ی به.) ^{۱۰} هه‌روه‌ها فریشته‌که‌ی خوداوه‌ند پێی فه‌رموو: (وه‌چه‌کانت بیته‌ندازه‌ زۆر ده‌که‌م که‌ له‌بهر زۆریان له‌ ژماردن نه‌ین.) ^{۱۱} دیسان فریشته‌که‌ی خوداوه‌ند پێی فه‌رموو: (ئه‌وه‌تا سکت پر و کورپکت ده‌بییت و ناوی ده‌ئیت (ئیسماعیل)، چونکه‌ خوداوه‌ند گوێی له‌ زه‌لیلی تۆ بوو. ^{۱۲} ئه‌و مروڤیکی کیوی لێ ده‌رده‌چیت. ده‌ستی له‌ دژی هه‌موو که‌سیک ده‌بییت و ده‌ستی هه‌موو

که سیکیش دژی ټوو. بهرامبر هموو براکانیشی نه یار ده بیټ.

بویه هاجر گه پایه وه بولای ساره خانمه که ی، وه ک فریشته که ی خودا پیی فرموو: ئیتر هاجر کورپکی بؤ ټه برام بوو، ټه برامیش ټوو کورپی خوی که له هاجر بوو ناو نا ئسماعیل. ^{۱۶} ټه برام تمه نی هه شتا و شه ش سال بوو کاتیک هاجر ئسماعیلی بؤ ټه برام بوو. (په یدا بون ۱۶: ۱۵، ۱۶) بویه ئسماعیل، باوکی هموو عربه کان له دایک بوو. هه روه ک دواتر ده زانین، خودا بایه خی به ئسماعیل دها و پلانی هه بوو بوی، به لام ئسماعیل ټوو کورپه نه بوو که خودا به لینی به ئبراهیم دابوو. پلانه جوانه که ی خودا بؤ دروستکردنی نه ته وه یکی نوی له ئبراهیم نه گورابوو. خودا وه ک ئبراهیم به په له نه بوو. خودا هه میسه به لینه کانی دینیتته دی، ته نانه ت گه ر بیټ و پیمان وایی له سه ر خویه. بویه، نو سراوی پیروز پیمان ده لیت که بؤ ماوه ی سیزده سال له پاش له دایک بوونی ئسماعیل، خودا بی ده نگ بوو، و هیچ قسه ی له گه ل ټه برام نه کرد. به لام پوزیک خودا جاریکی تر له گه ل ټه برام دووا.

با له به شی حه فده بخوینینه وه و بزاین خودا چی به ټه برام فرموو له پاش سیزده سالی دور و دریز له بی ده نگی. ټوه ی ئیستا ده بخوینینه وه زور سه رسورپینه ره. نو سراوه پیروزه کان ده فرمووی:

(په یدا بون ۱۷) ^۱ کاتیک ټه برام تمه نی نه وه و نو سال بوو، خودا وه ند ده رکه وت بؤ ټه برام و پیی فرموو: (من خودای هه ره به توانام، له به رچا ومدا ها توچو بکه و بی گله یی به. ^۲ په یمانی خوم له نیوان خوم و تودا ده به ستم و زور زورت ده کم.) ^۳ ټه برامیش به سه ر پرویدا که وت، خوداش پیی فرموو: ^۴ (له لایه نی منه وه، ټه مه ش په یمانه که مه له گه ل تودا، تو ده بیته باوکی چه ندین نه ته وه. ^۵ نه ته وه له مه ودواش ئیتر ناوت به (ټه برام) نابریټ، به لکو ناوت ده بیته (ئبراهیم)، چونکه من توم کرده باوکی چه ندین. ^۶ زور زوریش به ردارت ده کم، پیم داویت بیټ به چه ندین نه ته وه و چه ندین پاشات لیکه و پته وه. ^۷ په یمانی خوم ده چه سپینم له نیوان خوم و تو و وه چه ی دوا ی خوت له نه وه کانین، په یمانیکی تاهه تایی، که بیمه خودای خوت و وه چه ی دوا ی خوت. ^۸ ټوو خاکه ی کوچی تیدا ده که یټ، به خوت و به وه چه ی دوا ی خوت ده دم، هه موو خاکی که نمان، مولکیکی تاهه تایی و منیش ده بم به خودایان.)

^۹ ئینجا خودا به ئبراهیمی فرموو: (توش په یمانه که ده پاریزیت، خوت و وه چه ی دوا ی خوت، له نه وه کانین. ^{۱۰} ټه مش په یمانه که مه که ده یاریزن له نیوان من و ئیوه و وه چه ی دوا ی خوت، هه موو ئیرینه په کتان خه ته نه ده که ن. ^{۱۱} له شتان خه ته نه ده که ن و ټه مه ش ده بیته نیشانه ی په یمانه که ی نیوان من و ئیوه. ^{۱۲} هه موو ئیرینه په کی هه شت روزه ش له ئیوه ده بیټ خه ته نه بکریټ...

^{۱۵} هه روه ها خودا به ئبراهیمی فرموو: (ساره ی ژنیشت، ئیتر به ساره ی ناوی مه به، به لکو ناوی ده بیټ به (سارا). ^{۱۶} به ره که تداری ده کم و کورپکیشت له وه وه پی ده به خشم. به ره که تداری ده کم و چه ندین نه ته وه و چه ندین پاشای نه ته وه کان له وه وه ده بن.) ^{۱۷} ئبراهیم به سه ر پرویدا که وت و پیکه نی و له دلای خودا وتی: (آیا پیاویکی سه د ساله مندالی ده بیټ؟ آیا سارا له تمه نی نه وه سالیدا مندالی ده بیټ؟) ^{۱۸} ئبراهیم به خودای وت: (خوزگه ئسماعیل له به رده م به ره که تی تودا ژبان به سه ر بیات.) ^{۱۹} ئینجا خوداش فرمووی: (به لای، به لام له ساری ژنت کورپکت ده بیټ، ناوی ده نیټ (ئیسحاق). په یمانی خومی له گه لدا ده چه سپینم، په یمانیکی تاهه تایی بؤ وه چه که ی دوا ی خوی. ^{۲۰} بؤ ئسماعیلیش، گویم لیت بوو، ټه وه تا به ره که تداری ده کم و به رداری ده کم و زور زوری ده کم. ده بیټه باوکی دوا زده سه روک و ده یکه مه نه ته وه په کی مهن. ^{۲۱} به لام په یمانه که مه له گه ل ئیسحاقدا ده چه سپینم، که سالیکی دیکه ټم کاته سارا بؤ توی ده بیټ.

تا ئیره و ده بی پاره ستین له خویندنه وه ی نو سراوه پیروزه کان. زانیمان چون ټه برام به گوئی قسه ی ژنه که ی کرد و چو له گه ل هاجره ی خزمه تکاری نوست. ټوه ی ټه برام کردی هه له بوو. ئسماعیل، که کورپی ټه برام و هاجر بوو، به شیک نه بوو له پلانی خودا بؤ دروستکردنی نه ته وه یکی نوی که وا خودا به ره که تی هه موو نه ته وه کانی تری جیهانی پی ده کات. به لام، نادلسوزی مرؤف ناتوانی ری له دلسوزی خودا بگریټ. بویه، هه روه ک ئیستا خویندمانه وه، کاتی ټه برام تمه نی نه وه ت و نو سال بوو، خودا جاریکی تر بوی ده رکه وت بؤ چه سپاندی ټوو به لینه ی زور له وه پیش پیی دابوو. فرمووی، (من خودای هه ره به توانام... ده بیه باوکی نه ته وه په کی

زۆر. لهماودواش ئیتر ناوت به (ئه‌برام) نابریت، به‌لکو ناوت ده‌بیته (ئبراهیم). به هیشته‌وه‌ی پلانه ته‌واوه‌که‌ی خۆی، خودا ناوی ئه‌برامی گۆری بۆ ئبراهیم، که به‌مانای (باوکی زۆران) دیت. خودا هه‌روه‌ها ناوی ساره‌ی کرد به سارا، به‌مانای (خاتوون) دیت. ئالیزه‌دا شتیکی زۆر سه‌رسوره‌ینه‌ر. دوو که‌سی پیرمان له به‌رده‌م دایه که‌وا هه‌رگیز منداڵکیان نه‌بووه، ئه‌برام و ساره. ئیستا خودا ناوی نویی پێیان به‌خشی له‌پێناو راگه‌یاندنی ئه‌وه‌ی که به‌ره‌و روودانه. ناوی ئه‌برام کرا به‌ئبراهیم، باوکی زۆران و ناوی ساره‌ش بوو به سارا، به‌مانای خاتوون. خودا به‌ره‌و ئه‌وه‌ بوو که کورپک به‌ئبراهیم و سارا ببه‌خشی، و له‌وه‌ کورپه‌وه‌ نه‌ته‌وه‌یه‌ک. له‌وه‌ نه‌ته‌وه‌یه‌وه زۆر له پاشا و پیغه‌مبه‌ران هه‌لده‌ستی، و له کۆتاییشدا، پرگاری ده‌ری جیهان! به‌راستی، په‌روه‌ردگار مه‌زنه و شایه‌نی ستایشه تاهه‌تا! به‌لێنی خۆی له‌یاد نه‌کردبوو که زۆر له‌وه‌ پیش به‌ئبراهیمی دابوو.

ئه‌ی ئبراهیم چی کرد له‌پاش ئه‌وه‌ی خودا به‌لێنه‌که‌ی خۆی چه‌سپاند که‌وا منداڵکی پی ببه‌خشی له‌وه‌ ته‌مه‌نه‌ گه‌وره‌یه‌یدا؟ نووسراوه‌ پیرۆزه‌کان ده‌فه‌رموی: ئبراهیم به‌سه‌ر روویدا که‌وت و پیکه‌نی و له‌ دلی خۆیدا وتی: (ئایا پیاویکی سه‌د ساڵه‌ منداڵی ده‌بیته؟ ئایا سارا له‌ ته‌مه‌نی نه‌وه‌د ساڵیدا منداڵی ده‌بیته؟) ئبراهیم پی که‌نی! به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ پی نه‌که‌نی که باوه‌ر نه‌کاتن، به‌لکو له‌خۆشیدا پی که‌نی.

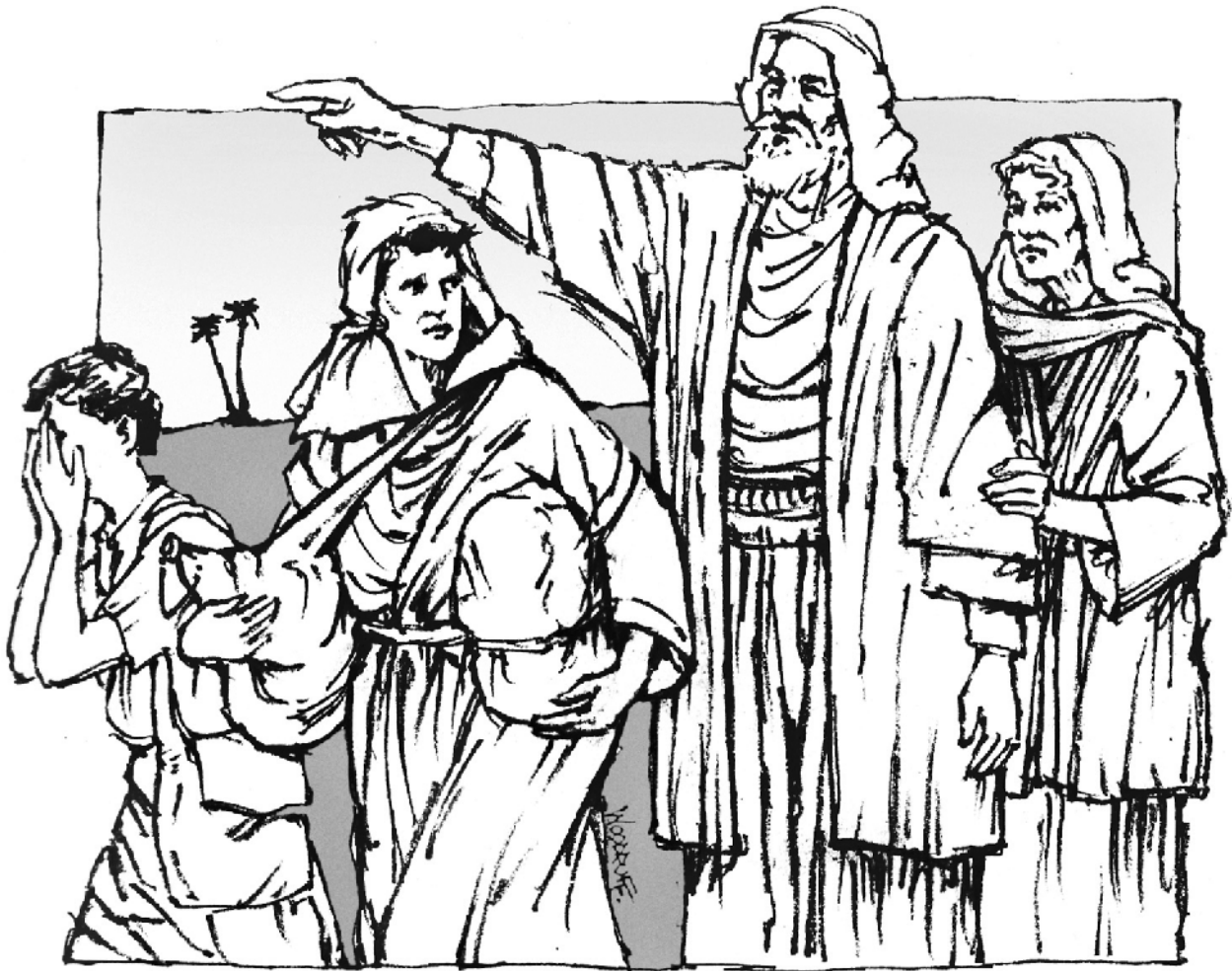
بۆیه، نووسراوه‌ پیرۆزه‌کان ده‌فه‌رموی: ^{۱۸} هه‌رچه‌نده‌ هیواش برابوو، به‌ هیواوه‌ باوه‌ری هیئا که‌وا ده‌بیته‌ باوکی چه‌ندین نه‌ته‌وه‌، به‌گۆره‌ی ئه‌وه‌ی وتراوو: (ئه‌وه‌ که‌ت ئاوا ده‌بیته). ^{۱۹} باوه‌رپشی لاواز نه‌بوو که بیینی له‌شی وا مردوو، نزیکه‌ی سه‌د ساڵ بوو، هه‌روه‌ها مردوو به‌تی منداڵانی سارا. ^{۲۰} به‌ بای باوه‌ری گومانی له‌ به‌لێنی خودا نه‌کرد، به‌لکو له‌ باوه‌ر به‌هێز بوو و خودای شکۆدار کرد، ^{۲۱} دنیابوو که خودا توانای هه‌یه‌ به‌لێنی خۆی بیاته‌سه‌ر. (رۆما ۴: ۱۸-۲۱)

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، ئبراهیم ویستی بزانیته‌ی چی به‌سه‌ر ئیسماعیل دیت، کورپی هاجه‌ر که‌نیزه‌که‌ی. خودا وه‌لامی دایه‌وه‌، (بۆ ئیسماعیلیش، گۆیم لیت بوو، ئه‌وه‌تا به‌ره‌که‌تداری ده‌که‌م... ده‌یکه‌مه‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کی مه‌زن. به‌لام په‌یمان‌ه‌که‌م له‌گه‌ل ئیسماعیلدا ده‌چه‌سپینم، که‌ سالیکی دیکه‌ ئه‌م کاته‌ سارا بۆ تۆی ده‌بیته... په‌یمانی خۆمی له‌گه‌لدا ده‌چه‌سپینم، په‌یمانێکی تاهه‌تایی بۆ وه‌چه‌که‌ی دوا‌ی خۆی). (په‌یدابوون ۱۷: ۲۰، ۲۱، ۱۹)

بۆیه، خودا نیازی خۆی جیگیر کرد بۆ هیئانی پیغه‌مبه‌ران و له‌ کۆتاییدا، خودی پرگاری ده‌ره‌که‌ له‌ نه‌وه‌ی ئیسماعیل. له‌ وانه‌ی داها‌تووماندا، ده‌زانین چۆن په‌روه‌ردگار ئه‌و کورپه‌ی دا به‌ ئبراهیم و سارا که به‌لێنی پی دابوو - که ئیسماعیل بوو.

به‌راستی خودا دلسۆزه‌. خودا به‌لێنه‌کانی دینیته‌ دی. هیچ شتیکی زه‌حمه‌ت نییه‌ لای ئه‌و! ئای له‌ قوولی ده‌وله‌مهن‌دی و دانایی و زانیاری خودا! چه‌نده‌ مه‌حاله‌ پشکنینی حوکمه‌کانی، پێگاکانی له‌ شوون هه‌لگرتن! {چونکه‌ کێ بیری خوداوه‌ندی زانی؟ یان کێ بووه‌ پراویزکاری؟} {یان کێ شتیکی پی به‌خشیوه‌ تا‌کو پیی بدریته‌وه‌؟} چونکه‌ هه‌موو شته‌کان له‌ ئه‌وه‌ و به‌ هۆی ئه‌وه‌ و بۆ ئه‌وه‌. تاهه‌تایه‌ شکۆمهن‌دی بۆ ئه‌وه‌! ئامین. (رۆما ۱۱: ۲۳-۳۶)

ده‌با خودا به‌ره‌که‌تی خۆی به‌سه‌رتدا ببارینی کاتی سه‌رنجی مانای ئه‌م ئایه‌ته‌ ده‌ده‌یت که له‌ناو نووسراوه‌ پیرۆزه‌کان دۆزراوه‌ته‌وه‌: ئه‌گه‌ر دلسۆز نه‌بین، ئه‌و هه‌ر به‌ دلسۆزی ده‌مینیته‌وه‌، چونکه‌ ناتوانیت نکۆلی له‌ خۆی بکات. (۲ تیمۆسائوس ۲: ۱۳)

گرنترین پرسیاره‌کان بۆ ئەم وانه‌یه:

١. ئە‌ی ئێبراهیم چی کرد له‌پاش ئە‌وه‌ی خودا به‌ئینه‌که‌ی خۆی چه‌سپاند که‌وا منداڵێکی پێی بیه‌خشی له‌و ته‌مه‌نه‌ گه‌وره‌یه‌یدا؟
٢. به‌هێشته‌وه‌ی پلانه‌ ته‌واوه‌که‌ی خۆی، بۆچی خودا ناوی ئە‌برامی گۆری بۆ ئێبراهیم؟
- ٣.

پێگای راست و دروستی:
وه‌رزی خوێندنه‌وه‌ی کتابی پیرۆز
(٢٠١٦)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013
Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011
ئهم خوێندنه‌وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به‌خه‌ش کراوه‌ته.

به‌ره‌م هێنه‌ر: کۆمه‌له‌ی پێگای راستو‌دروستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org